

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/139/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5303899989
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5303899989.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky Z. Z. E., nar. X.XX.XXXX, bytom T. XX, D., zast. JUDr. Milanom Chovancom, V. Tvrdého 17, Žilina, IČO: 36 436 640, proti odporcovi Lesné spoločensvo Kysučné, s.r.o., Makov, IČO: 36 005 843, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., Potočná 2835/1A, Čadca, v konaní o zaplatenie 1 238,13 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Navrhovateľka j e p o v i n n á nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1 147,27 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca.

o d ô v o d n e n i e :

Zo skutkového stavu súd ustálil, čo tvorí predmet sporu, ktorým sa cítil byť viazaný podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP. Pánom sporu - "dominus litis" je navrhovateľka. Len ona mala právo disponovať návrhom a len ona mala dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v návrhu. Navrhovateľku viazala povinnosť produkovať a preukázať všetky tvrdenia už v návrhu (§ 79 ods. 1, 2 OSP), teda už v prvom úkone, ktorý jej patril. Súd je návrhom - predmetom sporu viazaný, nemôže ho prekročiť a z vlastnej iniciatívy prispôbovať tvrdený skutkový stav výsledkom dokazovania. Tým by došlo k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania. Navrhovateľka bola aj právne zastúpená, súd nemal poučovaciu povinnosť podľa § 5 ods. 2 OSP ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Splnil si poučovaciu povinnosť podľa § 118 ods. 2 OSP a navyše pri niektorých dôvodoch uviedol aj predbežný právny názor podľa § 100 ods. 1 OSP. Navrhovateľka - jej právny zástupca, si boli vedomí sporných bodov oboznámených na pojednávaní dňa 24.4.2014, preto, podľa názoru súdu, nie je dôvod tvrdiť, že rozsudok je "prekvapivý, nečakaný". Navrhovateľka mala dostatočný časový priestor na produkovanie tvrdení, dôkazov - od podania návrhu dňa 26.8.2003 do rozhodnutia súdu dňa 25.9.2014 (11 rokov).

Súd je viazaný nielen predmetom sporu, ale aj skutkovým základom uplatneného nároku, teda rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012: "z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý

bol predmetom konania. Nie je porušením ne - ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010 okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania.

K povinnosti tvrdenia navrhovateľky teda patrilo tvrdenie, že bola uzavretá nájomná zmluva, na základe ktorej navrhovateľke vzniklo právo na plnenie, nájomné, konkrétne časové obdobie, za ktoré jej odporca nezaplatil.

Navrhovateľka v návrhu tvrdila, že získala vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Z. na základe darovacej zmluvy N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000. Ako súčasť tvrdení v návrhu - dôkaz, uviedla darovaciu zmluvu N. XXXX/XXXX, ktorú pripojila na čl. 3 spisu. Súd mal teda za to, že súčasťou skutkových tvrdení sú aj skutočnosti vyplývajúce z obsahu darovacej zmluvy. Darovacia zmluva bola uzavretá dňa 19.9.2000 a zavkladovaná na katastri nehnuteľností dňa 13.11.2000 pod číslom N. XXXX/XXXX. Súčasťou skutkových tvrdení v návrhu bolo aj tvrdenie, že navrhovateľka na základe darovacej zmluvy získala od otca - A. F. v sporných nehnuteľnostiach spoluvlastnícky podiel vo výške 100000/10500000, ktorý bol v prospech navrhovateľky zapísaný na LV č. XXXX. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že uplatňuje proti odporcovi nárok na zaplatenie nájomného za rok 2002 v celkovej výške 37 300,- Sk (1 238,13 €) s 13%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.1.2003 do zaplatenia. Odporca vyplácal ostatným prenajímateľom v roku 2002 nájomné vo výške 3 730,- Sk za 1 podiel. Navrhovateľke odmietol vyplatiť nájomné za rok 2002 za 10 podielov. Odporca užíva predmet nájmu a na výzvu právneho zástupcu navrhovateľky zo dňa 21.5.2003 navrhovateľke nezaplatil nájomné zodpovedajúce spoluvlastníckemu podielu navrhovateľky. Pripojil k návrhu aj nájomnú zmluvu zo dňa 4.1.2000 uzavretú medzi navrhovateľkou a odporcom (čl. 4). Predmetom nájomnej zmluvy je spoluvlastnícky podiel navrhovateľky k sporným nehnuteľnostiam, ktorý získala darovacou zmluvou od A. F., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX. Výška spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky je pre rok 2000 "10 podielov". Pre rok 2000 bolo v nájomnej zmluve dohodnuté nájomné za 1 podiel 6 300,- Sk. Na ďalšie časové obdobie malo byť nájomné dohodnuté dodatkom k zmluve. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

Podľa § 153 ods. 2 OSP a § 152 ods. 2 OSP sa súd cítil byť viazaný uvedeným predmetom sporu a základom uplatneného nároku. Z rozhodujúcich skutkových tvrdení je preukázané, že navrhovateľka žiadala nájomné - zmluvný nárok na základe nájomnej zmluvy zo dňa 4.1.2000 za rok 2002 vo výške 37 300,- Sk (1 238,13 €) s 13%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.1.2003 do zaplatenia za nájom spoluvlastníckych podielov získaných od A. F. darovacou zmluvou N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, zavkladovanou na Správe katastra Čadca dňa 13.11.2000 pod číslom N. XXXX/XXXX. Spoluvlastnícke podiely na základe darovacej zmluvy sú zapísané na LV č. XXXX kat. úz. Z..

Uvedené tvrdenia v návrhu súd subsumoval pod ustanovenia o nájomnej zmluve (§ 663 a nasledujúce Občianskeho zákonníka) a ustanovenia Občianskeho zákonníka o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke nájomné podľa § 671 Občianskeho zákonníka.

Skutkové tvrdenia v návrhu čl. 1 neobsahovali skutkový stav, ktorý by bolo možné subsumovať pod ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Návrh v nadväznosti na rozhodujúce skutkové tvrdenia neobsahoval tvrdenie, že došlo u odporcu k bezdôvodnému obohateniu a na akom skutkovom základe - či získal bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu (bez existencie nájomnej zmluvy), alebo z neplatného právneho dôvodu, z neplatnej nájomnej zmluvy, alebo z nepoctivých zdrojov a na základe akých konkrétnych skutkových tvrdení.

Je zrejmé, že kým uplatnenie nároku na nájomné na základe nájomnej zmluvy si vyžaduje tvrdenie o platnej nájomnej zmluve, v rozpore s tým rozhodujúce skutkové tvrdenia pre vydanie bezdôvodného obohatenia si vyžadujú odlišné tvrdenia o neplatnej, neexistujúcej nájomnej zmluve. Také tvrdenia navrhovateľka v návrhu neprodukovala a nebolo možné produkovaný skutkový stav subsumovať pod ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

Súd sa nestotožnil s tým, že navrhovateľka, keď neskôr produkovala tvrdenia, že žiada sumu zaplatiť aj ako bezdôvodné obohatenie, aj titulom nástupníctva po svojom právnom predchodcovi, titulom postúpenej pohľadávky nájomného z A. F. na navrhovateľku, titulom užívania podielu odporcom, žiada tieto nároky dôvodne, pretože ide, podľa tvrdenia navrhovateľky, len o inú právnu kvalifikáciu nároku na základe totožného skutkového stavu uvedeného v návrhu.

Súd sa s takým právnym názorom navrhovateľky nestotožnil.

V nadväznosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010 rozhodujúce skutočnosti sú dané hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania.

Skutkové tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu zodpovedajú hypotéze právnej normy nájmu a nájomného podľa § 663 a § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nezodpovedajú hypotéze právnej normy bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ani hypotézam právnych noriem ostatných nárokov, ktoré dodatočne a účelovo navrhovateľka produkovala.

Keďže uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, titulom nástupníctva po právnom predchodcovi, titulom postúpenej pohľadávky z A. F. na navrhovateľku, titulom užívania spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky odporcom tvorí iný skutkový základ uplatneného nároku oproti skutkovému základu na výplatu nájomného, súd uvedené podania nevyhodnotil, na rozdiel od navrhovateľky, ako inú právnu kvalifikáciu nároku uplatneného v návrhu čl. 1 na základe totožného skutkového stavu, ale vyhodnotil uvedené návrhy ako nároky uplatnené na základe iného skutkového základu, než bol skutkový základ uplatnený v návrhu čl.1 (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 122/2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7 Co 312/2014 142 zo dňa 30.7.2014).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obdo 31/2009 zo dňa 24.3.2010 o iný predmet konania, teda o zmenu žaloby ide spravidla v prípade, ak navrhovateľka požaduje iné plnenie alebo požaduje rovnaké plnenie, ale odvodzuje ho z iného skutku, ako ho opísala v žalobe. O zmenu žaloby nejde, ak na základe toho istého skutku mení iba právnu kvalifikáciu.

Súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2008 sp. zn. 11M Obdo V 19/2007, podľa ktorého "...za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností, než tých, ktoré uviedol v žalobe. "

Tvrdenie o zmluvnom nájomnom vzťahu vychádza z kvalitatívne odlišných skutkových, ako aj právnych tvrdení, než sú tvrdenia o bezdôvodnom obohatení, respektíve o ostatných nárokoch. Plnenie nájomného z nájomných zmlúv vyžaduje tvrdiť, že medzi navrhovateľkou a odporcom bola uzavretá nájomná zmluva, tvrdenie o bezdôvodnom obohatení vyžaduje tvrdenie, že odporcovi bolo poskytnuté plnenie bez právneho dôvodu alebo z neplatného dôvodu, teda bez riadne uzavretej nájomnej zmluvy, čo navrhovateľka netvrdila.

Pokiaľ ide o tvrdenú povinnosť súdu prekvalifikovať návrh navrhovateľky, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Obdo 3/2013 zo dňa 24.10.2013.

Aj zo záverov v uznesení Krajského súdu v Žiline číslo konania 7 Co 312/2014-142 zo dňa 30.7.2014, ktorým bol zrušený, rozsudok Okresného súdu Čadca číslo konania 6C/109/2007-123 zo dňa 10.12.2013 a týka sa rovnakých účastníkov konania a druhovo totožného sporu s týmto sporom, vyplýva, že navrhovateľka v uvedenom spore 6C/109/2007 jednoznačne skutkovo vymedzila svoj nárok ako právo vyplývajúce zo zmluvného vzťahu existujúceho medzi účastníkmi konania - nájomnej zmluvy. Tým podmienila koncepciu procesnej obrany odporcu a smer dokazovania. Uplatnenie nároku z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky, respektíve z iného titulu, by zmenilo aj charakter obrany odporcu oproti pôvodnej obrane. Rovnako aj činnosť súdu by bola zameraná na objasnenie odlišných skutočností, pre posúdenie ktorých nebol vytvorený dostatočný podklad. Preto odvolací súd v záveroch svojho rozhodnutia vyslovil záver, že tvrdenie uvedených odlišných skutočností v porovnaní s pôvodným návrhom treba vyhodnotiť ako zmenu návrhu a o zmene návrhu rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov súd mal za to, že skutkové tvrdenia odlišné od skutkových tvrdení v návrhu sú zmenou návrhu. Podľa § 95 ods. 1, 2 OSP o zmene návrhu rozhodol tak, že zmenu návrhu nepripustil. Výsledky doterajšieho dokazovania neumožňovali súdu rozhodnúť o zmenenom návrhu. O zmene návrhu nemohol rozhodnúť skôr, pretože konanie bolo prerušené.

Odporca sa k uvedenému návrhu vyjadril dňa 24.10.2003 (čl. 15) tak, že nárok navrhovateľky nie je daný, pretože nájomná zmluva je neplatná. Nájomnú zmluvu považoval odporca za neplatnú z dôvodu neplatnosti darovacej zmluvy N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, ktorou otec A. F. previedol vlastnícke právo na dcéru - navrhovateľku k spoluvlastníckym podielom v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Z.. Pred Okresným súdom v Čadci prebieha konanie o určenie neplatnosti darovacej zmluvy pod spisovou značkou 6C/648/2001. V konaní sp. zn. 6C/648/2001 odvíjal odporca neplatnosť darovacej zmluvy od toho, že A. F., otec navrhovateľky, nebol vlastníkom spoluvlastníckych podielov, preto ich nemohol ako nevlastník platným spôsobom previesť darovacou zmluvou na svoju dcéru - navrhovateľku. Vychádzal z rozsudku Okresného súdu Čadca číslo konania 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina číslo konania 5 Co/552/01 zo dňa 1.6.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.8.2001, ktorý určil, že podiel A. F. vedený pod položkou 173 zoznamu oprávnených osôb F. K. E. - Z. z 30.11.1994 vo výške 21,25 podielov patrí Z. C.. A. F., podľa tvrdenia odporcu, previedol na svoje dcéry, teda aj na navrhovateľku, podiel, ktorý je totožný s podielom Z. C., ktorého nebol vlastníkom. Odporca žiadal konanie z uvedeného dôvodu prerušiť, mal za to, že súd nemôže prejudiciálne v inom konaní o tejto otázke rozhodnúť a ide o otázku, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

K tomu navrhovateľka uviedla, že nesúhlasí s prerušením konania. Mala za to, že súd má právo prejudiciálne ustáliť uvedenú otázku, či bol vlastníkom darovaných podielov A. F. alebo Z. C.. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S 275/1995 zo dňa 24.10.1995, ktorým bol spoluvlastnícky podiel A. F. potvrdený. Poukázal na nezapisateľnosť rozsudku sp. zn. 10C/333/00 v katastri nehnuteľností.

Okresný súd v Čadci uznesením č.k. 10C/139/2003-28 zo dňa 27.5.2004 prerušil konanie do právoplatného ukončenia veci 6C/648/01 a 10C/333/2000. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.6.2004. Po zmene zákonného sudcu (čl. 107) uznesením č.k. 10C/139/03-152 zo dňa 27.10.2004 zákonná sudkyňa zrušila uznesenie o prerušení konania a rozhodla o pokračovaní v konaní. Mala za to, že je právom súdu podľa § 135 ods. 2 OSP uvedenú otázku vlastníckeho práva a neplatnosti darovacích zmlúv posúdiť prejudiciálne. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10Co 65/2011-163 zo dňa 30.3.2011 uznesenie prvostupňového súdu zo dňa 20.9.2000, potvrdil. Súd nemá povinnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP. S prerušením konania účastník konania nestráca právo, aby sa o jeho práve rozhodlo bez zbytočných prieťahov v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 49/01 v spojení s § 135 ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorých rozhodnutia iných všeobecných súdov v obdobných veciach (na rozdiel od rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky) nie sú záväzné. Súd môže vec posúdiť prejudiciálne.

Z toho dôvodu sudkyňa konala a rozsudkom č.k. 10C/139/03-255 zo dňa 14.7.2011 rozhodla vo veci samej. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co 359/2011-281 zo dňa 27.4.2012 bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený so záväzným záverom odvolacieho súdu (§ 226 OSP), že prvostupňový súd by mal vyčkať do rozhodnutia súdu vo veci sp. zn. 6C/648/01. Následne Okresný súd v Čadci uznesením č.k. 10C/139/03-381 zo dňa 30.10.2012, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co 39/2013-392 zo dňa 20.3.2013, prerušil konanie. Uznesenie o prerušení konania tak nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2013, kde bolo konštatované, že rozhodujúce je záväzné stanovisko odvolacieho súdu vo veci samej, ktorý vyslovil názor, že je potrebné vyčkať na rozhodnutie vo veci sp. zn. 6C/648/01. Vo veci vedenej pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 6C/648/01 bolo rozhodnuté dňa 18.9.2012 rozsudkom č.k. 6C/648/01-793. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2003 rozsudok prvostupňového súdu zmenil a určil, že darovacia zmluva N. XXXX/XXXX uzavretá medzi A. F. a Z. Z. F., H. XX.X.XXXX, dňa 19.9.2000, ktorej vklad bol povolený dňa 13.11.2000, ktorá sa týkala nehnuteľnosti na LV č. XXXX katastrálneho územia Z., je neplatná. Určil, že darovacia zmluva N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, uzavretá medzi A. F. a Z. Z. E., H. X.XX.XXXX, dňa 19.9.2000, ktorej vklad bol povolený dňa 13.11.2000, ktorej obsahom boli nehnuteľnosti na LV č. XXXX katastrálneho územia Z., je neplatná. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že darovacie zmluvy považuje za neplatné z toho dôvodu, že podiel A. F. vedený pod položkou 173 zoznamu oprávnených osôb F. K. E. S.

Z. z 30.11.1994 vo výške 21,25 podielov patrí Z. C. na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co/552/01 zo dňa 1.6.2001. Podiely určené Z. C. sú totožné, podľa názoru odvolacieho súdu, s podielmi, ktoré boli predmetom darovacích zmlúv z A. F. na jeho dcéry. A. F. previedol podiely, ktoré nevlastnil. Mal za to, že nároky priznané v konaní 10C/333/00 sú iné, než nároky priznané rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/276/95-23 zo dňa 24.10.1995, ktorým správny súd potvrdil rozhodnutie Pozemkového úradu v Čadci zo dňa 12.6.1995. K argumentu prvostupňového súdu, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov - darovacích zmlúv, pretože rozsudok 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 je nevykonateľný, nezapísateľný v katastri nehnuteľností, odvolací súd uviedol, že k zápisu rozsudku v katastri bránili uvedené darovacie zmluvy. Ich určením za neplatné podľa § 36a katastrálneho zákona táto prekážka odpadne a rozsudok bude zapísateľný v katastri nehnuteľností. Je teda daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacích zmlúv. Rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 6C/648/01-793 zo dňa 18.9.2012 tak nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2014.

Konanie vo veci 10C/139/03 tak bolo prerušené do právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 6C/648/01, teda do 28.1.2014. Navrhovateľka podala dovolanie proti právoplatnému rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odklade vykonateľnosti uvedeného rozsudku.

Táto procesná situácia však nemala vplyv na pokračovanie v prerušenom konaní, pretože konanie bolo prerušené do právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 6C/648/01 a nie do vykonateľnosti uvedeného rozsudku. Okrem uvedeného, dovolacie konanie nemá vplyv na predmet sporu, pretože súd určil nájomné zmluvy za neplatné z dôvodu, ktorý je odlišný od dôvodu neplatnosti darovacích zmlúv (v nadväznosti na to aj nájomných zmlúv), ktorý tvorí predmet sporu pred dovolacím súdom vo veci sp. zn. 6C/648/01. Na základe uvedených dôvodov súd pokračoval v konaní. Mal za to, že konanie nie je prerušené.

Súd vykonal nasledovné dôkazy.

Oboznámil darovaciu zmluvu, nájomnú zmluvu, listy vlastníctva, výdavkový pokladničný doklad, sťažnostné konanie na sudkyňu, námietku zaujatosti sudkyne, rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci námietok, vyjadrenie katastra nehnuteľností, podanie právneho zástupcu navrhovateľky k sporným a nesporným bodom a k predbežnému právnomu názoru, dohodu o odstúpení od zmluvy o prevode nehnuteľností, nové darovacie zmluvy, oznámenie o postúpení pohľadávok, zmluvu o postúpení pohľadávok, pripojené spisy a zápisnice z druhovo totožných konaní, zápisnice o pojednávaní v tomto konaní.

Zamietol návrh právneho zástupcu odporcu na vykonanie dôkazov - znaleckého dokazovania na pravosť podpisov na zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 5.1.2003, 6.1.2003. Tvrdil, že podpis A. F. nie je pravým podpisom. Tento dôkaz súd nevykonal. Považoval ho za nadbytočný, nevhodný, právne irelevantný, nepreskúmateľný. Nebolo doteraz vysvetlené v konaní, akú zmluvu o postúpení zo dňa 5.1.2003 a 6.1.2003 má právny zástupca na mysli a aký má súvis s predmetom sporu.

Dôkaz na prítomnosť F. na území SR v čase postúpenia súd vyhodnotil ako právne irelevantné, keďže navrhovateľkou v konaní 10C/139/2003 bola E. a nie F..

Z vykonaných dôkazov mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné skutkové závery. Z darovacej zmluvy N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000 (čl. 3) mal súd preukázané, že darovaciu zmluvu uzavrela navrhovateľka s otcom A. F. na predmet sporu - podiely v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Z.. Vklad bol povolený dňa 13.11.2000. Z LV č. XXXX (čl. 134) mal súd preukázané, že navrhovateľka bola na základe uvedeného právneho titulu darovacej zmluvy N. XXXX/XXXX zapísaná na LV dňa 13.11.2000. Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa až dňom vkladu do katastra, teda dňom 13.11.2000, navrhovateľka stala spoluvlastníčkou podielov na základe darovacej zmluvy vo výške 100000/10500000. Z nájomnej zmluvy medzi navrhovateľkou a odporcom zo dňa 4.1.2000 (čl. 4) mal súd preukázané, že je uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom na totožné podiely, ktoré získala dňa 13.11.2000 darovacou zmluvou N. XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000. Porovnaním dátumov 13.11.2000 a 4.1.2000 mal súd preukázané, že navrhovateľka uzavrela nájomnú zmluvu skôr, než nadobudla vlastnícke právo k predmetu nájmu.

Preukázaný skutkový stav súd subsumoval pod nasledovné právne normy.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob užívania.

Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodal návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do tridsiatich dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

Z uvedeného mal súd preukázaný právny záver, že nájomná zmluva medzi navrhovateľkou a odporcom zo dňa 4.1.2000 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 123 a § 39 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia nájomnej zmluvy navrhovateľka nebola vlastníčkou predmetu nájmu, podľa § 123 Občianskeho zákonníka nemohla disponovať s predmetom nájmu. Nikto nemôže na iného previesť viac práva, než sám má. Keďže napriek uvedenému navrhovateľka nájomnú zmluvu uzavrela, je právny úkon neplatný od počiatku pre rozpor s kogentným ustanovením zákona (§ 123 Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu sa posudzuje ku dňu uzavretia právneho úkonu, teda ku dňu 4.1.2000. V návrhu navrhovateľka netvrdila uzavretie ústnej nájomnej zmluvy. Tá by však bola neplatná z rovnakých dôvodov ako písomná nájomná zmluva. Taktiež nemohlo dôjsť k obnove neplatnej nájomnej zmluve podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie má na mysli platný právny úkon a nájomnú zmluvu na dobu určitú. V tomto prípade išlo o neplatnú nájomnú zmluvu, ktorá bola zavretá na dobu neurčitú. Žiadnu ďalšiu nájomnú zmluvu navrhovateľka nepredložila, ani netvrdila v návrhu. Preto na základe neplatnej nájomnej zmluvy nevzniklo navrhovateľke právo na zaplatenie nájomného podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd považoval za nadbytočné a nevhodné spôsobovať ďalšie prieťahy v konaní ustáľovaním výšky nájomného. Návrh na zaplatenie nájomného zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu. Nárok na zaplatenie nájomného je nárokom zo zmluvy. V konaní navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala základný predpoklad pre úspech v spore - platnú nájomnú zmluvu za sporné časové obdobie rok 2002.

Pokiaľ ide o iné právne úkony a iné okolnosti vo vzťahu k predmetu sporu, nároku na zaplatenie nájomného, boli právne irelevantné, aj keď súd dôkazy vykonal.

V tomto konaní súd dospel k záveru, že nájomná zmluva je neplatná preto, že v čase jej uzavretia nebola navrhovateľka ešte vlastníčkou podielov. Predmetom dovolacieho konania (6C/648/01) je iný dôvod neplatnosti, ktorý nemôže ovplyvniť výsledok konania vo veci 10C/139/03. Ak by aj navrhovateľka v dovolacom konaní bola úspešná a darovacia zmluva V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000 bola určená za platnú, nijako to neovplyvní skutočnosť, že zápis do katastra bol vykonaný až dňa 13.11.2000, teda neskôr, než uzavrela nájomnú zmluvu. Výsledok dovolacieho konania neovplyvní neplatnosť právneho úkonu z dôvodu, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy nebola vlastníčkou. Výsledok dovolacieho konania nemôže konvalidovať nájomnú zmluvu neplatnú z iného dôvodu, než je neplatnosť tvoriaca predmet dovolania. Vo vzťahu k dovolaciemu konaniu, rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2013, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 6C/648/01 zo dňa 18.9.2012 tak, že určil darovacie zmluvy N. XXXX/XXXX a N. XXXX/XXXX za neplatné, súd uvádza, že v tomto smere sa cítil byť viazaný v nadväznosti na § 159 ods. 2 OSP len výrokom rozsudku o neplatnosti zmlúv. Odôvodnením rozsudku sa necítil byť viazaný. Odôvodnením rozhodnutia sú súdy viazané len v prípade zrušenia veci podľa § 226 OSP. Zo záväznosti výroku o neplatnosti darovacích zmlúv v nadväznosti na § 159 ods. 2 OSP potom mal súd ustálené, že zmluvy sú určené za absolútne neplatné, preto sú neplatné od počiatku, teda od ich uzavretia. Právny vzťah sa vráti do pôvodného

stavu pred uzavretím darovacích zmlúv. Pred uzavretím darovacích zmlúv bol vlastníkom sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Z. darca - A. F.. Preto na list vlastníctva pri neplatnosti darovacích zmlúv bude zapísaný A. F. a nie Z. C.Á., respektíve jej právni nástupcovia. Druhý dôvod, ktorý bráni zápisu právnych nástupcov Z. C. na list vlastníctva napriek rozsudku Krajského súdu v Žiline 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2013 je skutočnosť, že právny titul Z. C. na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 552/01 zo dňa 1.6.2001 je rozsudkom nevykonateľným v katastri nehnuteľností. Takýto záver mal súd potvrdený aj listinami, vyjadreniami Správy katastra Čadca, z ktorých vyplýva, že rozsudok 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 nie je možné zapísať na list vlastníctva ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva Z. C., respektíve jej právnych nástupcov. Zároveň z týchto vyjadrení katastra mal súd preukázané, že po určení neplatnosti darovacích zmlúv na list vlastníctva bol zapísaný A. F.. Po určení neplatnosti darovacích zmlúv sa stal vlastníkom A. F. a to aj na spoluvlastnícke podiely tvoriace predmet sporu, a to spätne, ku dňu uzavretia darovacích zmlúv, teda ku dňu 19.9.2000. Bol by to len ďalší dôvod neplatnosti nájomnej zmluvy, nad rámec neplatnosti vyslovenej v tejto veci. Znamenalo by to, že navrhovateľka nebola vlastníčkou vôbec, a nielen v deň uzavretia nájomnej zmluvy. Ako súd už zdôraznil, výsledok dovolacieho konania vo veci neplatnosti darovacích zmlúv nemôže ovplyvniť výsledok tohto konania ani v prípade, ak darovacie zmluvy budú určené za neplatné, ani v prípade, ak nebudú určené za neplatné. Sporná nájomná zmluva zo dňa 4.1.2000 bude neplatným právnym úkonom bez ohľadu na výsledok dovolacieho konania.

Ďalší dôkaz, ktorý súd v konaní vykonal, bol úkon odstúpenia od darovacích zmlúv. Za situácie, že právoplatným spôsobom bolo rozhodnuté o neplatnosti darovacích zmlúv, bolo nevyhnutné konštatovať, že platným spôsobom možno odstúpiť len od platného právneho úkonu. V nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP sú darovacie zmluvy právoplatne určené za neplatné, treba vychádzať zo záveru, že neplatné je aj odstúpenie od darovacích zmlúv. V prípade, že by dovolací súd dospel k záveru, že darovacie zmluvy sú platné, bolo by potrebné skúmať platnosť úkonu odstúpenia od darovacích zmlúv z viacerých hľadísk v nadväznosti na § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Aj v prípade platného odstúpenia od darovacích zmlúv však platí záver podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva by sa zrušila od počiatku, vlastníkom by sa stal ku dňu jej uzavretia 19.9.2000 darca A. F.. Nezmenilo by to právne postavenie navrhovateľky, že ku dňu uzavretia nájomnej zmluvy 4.1.2000 nebola vlastníčkou, neuzavrela platnú nájomnú zmluvu, nemôže v tomto konaní dôvodne požadovať nájomné. Odstúpenie od darovacej zmluvy nemá teda právnu relevanciu k predmetu sporu. A.H. F. by sa platným odstúpením stal vlastníkom sporného spoluvlastníckeho podielu, odstúpením by sa nestal aj zmluvnou stranou nájomnej zmluvy zo dňa 4.1.2000, aktívne legitimovaným subjektom na zaplatenie nájomného tvoriaceho predmet sporu.

Pokiaľ ide o dôkaz, že A. F. dohodou postúpil právo na nájomné tvoriace predmet sporu na navrhovateľku, také tvrdenie je taktiež právne irelevantné vo vzťahu k predmetu sporu, ktorý tvorí právo na zaplatenie nájomného patriaceho navrhovateľke za rok 2002. Z dôvodov už uvedených sa A. F. nestal nositeľom práva na zaplatenie nájomného za spoluvlastnícky podiel navrhovateľky, ktorý bol predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 4.1.2000 a ktorý je predmetom tohto konania. A. F. mal uzavretú nájomnú zmluvu na svoje spoluvlastnícke podiely v totožných nehnuteľnostiach, ktoré netvoria predmet tohto konania. Zmluvou o postúpení preto nemohol na navrhovateľku platne postúpiť právo na zaplatenie nájomného za rok 2002 z podielov navrhovateľky, keď nebol nositeľom tohto práva. Na navrhovateľku mohol postúpiť len právo na zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy medzi ním a odporcom. Predmetom tohto konania však je právo na zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom. Preto ani postúpenie nájomného z A. F. na navrhovateľku nemá právnu relevanciu k predmetu sporu. K platnému postúpeniu pohľadávky bolo povinnosťou navrhovateľky preukázať, že postúpená pohľadávka bola existujúca, určitá. Neexistuje nárok "titulom postúpenej pohľadávky". Pohľadávka musí byť pohľadávkou na zmluvný alebo zákonný nárok (nájomné, bezdôvodné obohatenie a podobne). Jej existenciu a určitosť bola povinná súdu preukázať navrhovateľka, keď od postúpenia pohľadávky nájomného odvíjala svoju aktívnu legitimáciu. Tvrdenia právneho zástupcu boli v tej rovine, že navrhovateľka nemusí preukazovať zmluvu o postúpení pohľadávky, pričom svoje tvrdenie opierala o § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené zákonné ustanovenie však hovorí, že dlžníkovi (odporcovi) nie je povinný postupca preukazovať zmluvu o postúpení. Súd, ktorý rozhoduje vo veci, nie je dlžníkom, preto nie je možné na súd aplikovať ustanovenie § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že účastník konania nie je povinný súdu predložiť zmluvu o postúpení, stačí, keď súdu predložil oznámenie o postúpení. Takýto záver právneho zástupcu

navrhovateľky je v rozpore so zákonom. Súd má právo a povinnosť sám skutkovo a právne vyhodnotiť právny úkon - dohodu o postúpení pohľadávky. Nie je možné sa domnievať, že skutkové a právne vyhodnotenie úkonu vykoná namiesto súdu právny zástupca navrhovateľky a súd len preberie jeho závery. To je v rozpore s právom a povinnosťou súdu vec posúdiť a to každý jednotlivý dôkaz samostatne, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Taký záver mal súd podložený aj závermi, ktoré vyplývajú z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo 221/2011 zo dňa 30.1.2013. Z rozhodnutia vyplýva záver, že súd skúma, či zmluva o postúpení pohľadávky bola skutočne uzavretá, či je v konkrétnom prípade spôsobilá mať za následok prevod alebo prechod práva alebo povinností, o ktoré v konaní ide. Pri posúdení vo veci samej skúma, či tvrdené právo (povinnosť), ktoré malo byť prevedené, alebo ktoré malo prejsť na iného, tu skutočne je, alebo či na iného skutočne prešlo alebo bolo prevedené. Zároveň musí byť bez pochybností zrejme, čo je predmetom sporu.

Pokiaľ ide o opakované uzavretie darovacích zmlúv s navrhovateľkou po tom, čo na A. F. prešlo vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu na základe určenia neplatnosti darovacích zmlúv, tento dôkaz - právny úkon, nemá právnu relevanciu k predmetu sporu. Darovacou zmluvou získala navrhovateľka podiel, ktorý stratila určením neplatnosti darovacích zmlúv. Darovacia zmluva sa stala neplatnou ku dňu jej uzavretia, navrhovateľka získala opakovane vlastnícke právo k spornému podielu až ku dňu vkladu do katastra. Nájomná zmluva však bola uzavretá dňa 4.1.2000. Spätným darom vlastníckeho práva k podielu sa nemohla stať neplatná nájomná zmluva platným právnym úkonom. Predmetom sporu je nárok na zaplatenie nájomného, preto uvedený dôkaz vo vzťahu k predmetu sporu je právne irelevantný.

Vzhľadom k neustálym sťažnostiam právneho zástupcu odporcu na osobu sudkyne bolo potrebné vyriešiť aj otázku zaujatosti sudkyne v nadväznosti na § 14 ods. 1 OSP. Právny zástupca odporcu žiadal vo svojom podaní, aby sudkyňa bola vylúčená vo všetkých veciach, v ktorých zastupuje právny zástupca odporcu. Následne však právny zástupca odporcu vyhlásil, že uvedeným podaním nemienil vzniesť námietku zaujatosti voči sudkyňi, respektíve, že námietku berie späť. Aj keď počas celého konania nepostupoval podľa zákona a nevzniesol voči sudkyňi námietku zaujatosti, vyvíjal na sudkyňu tlak, aby sa sudkyňa dala vylúčiť z rozhodovania v tejto veci, ako aj z rozhodovania vo všetkých ostatných veciach, v ktorých právny zástupca odporcu zastupuje účastníkov konania u zákonnej sudkyne. Všetky podania boli hromadné, totožné aj v iných súdnych sporoch. Tlak bol na sudkyňu vyvíjaný produkovaním hromadných sťažností, podaním návrhu na disciplinárny postih. V tomto spise sú podania týkajúce sa sťažnostného konania od čl. 233-234, 235, 253, 300-313, 318-372, 374, 377.

Pre súd, účastníkov konania a právnych zástupcov v tomto smere boli záväzné rozhodnutia nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/329/2012-374 zo dňa 31.8.2012 a č.k. 6NcC 31/2012-377 zo dňa 31.8.2012. Súd sa cítil byť viazaný právnym názorom, že sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci.

Preto, keď odpadol dôvod prerušenia konania, sudkyňa ďalej vo veci konala.

Vzhľadom k tomu, že syn sudkyne utrpel úraz a domnelého útočníka zastupuje právny zástupca odporcu, sudkyňa z tohto dôvodu požiadala o vylúčenie z rozhodovania v tejto veci, rovnako v ostatných veciach (čl. 440-441).

Pre súd, účastníkov konania a právnych zástupcov aj v tomto smere je záväzný záver rozhodnutie nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 6NcC 19/2014-443 zo dňa 13.2.2014, ktorý rozhodol, že sudkyňa nie je vylúčená z rozhodovania v tejto veci. Právny zástupca odporcu napriek záverom nadriadených súdov podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pre porušenie ústavného práva odporcu na nezávislého a nestranného sudcu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (čl. 455).

Ku dňu rozhodnutia súdu - 25.9.2014 nedoručil právny zástupca odporcu rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o tom, že sudkyňa je vylúčená z rozhodovacej činnosti v tejto veci. Preto podľa § 154 ods. 1 OSP rozhodujúci je stav ku dňu rozhodovania. Ku dňu rozhodovania sudkyňa nemala vedomosť o tom, že by bola vylúčená z rozhodovacej činnosti a necítila sa byť vo veci zaujatá. Zákonná sudkyňa mala za to, že je povinná, až do prípadného vylúčenia, vo veci konať a rozhodovať bez zbytočných prietahov, pretože ide tiež o ochranu ústavného práva účastníkov konania podľa článku 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tlak právneho zástupcu odporcu na vylúčenie sudkyne je taktiež ústavne neprípustný, pretože podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR má každý účastník konania, teda aj navrhovateľka, právo na to, aby mu nebol odňatý zákonný sudca. Je potrebné zvážiť, či takýto tlak na vylúčenie sudkyne z rozhodovania je v súlade s článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s etickým kódexom advokáta a v súlade s § 342 ods. 1, 2 Trestného zákona o nezasahovaní do nezávislosti súdu, keď právny zástupca odporcu počas celej doby nevzniesol zákonným spôsobom námietku zaujatosti voči sudkyňi. Tlak právneho zástupcu odporcu nebol zameraný na ovplyvňovanie sudkyne pri rozhodovaní, bol zameraný na vylúčenie sudkyne z rozhodovacej činnosti.

Z uvedených dôvodov sudkyňa konštatuje, že napriek uvedenému tlaku na jej vylúčenie konala a rozhodla nestranne, nezávisle, tak ako jej to ukladá článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ak Ústavný súd Slovenskej republiky vzhľadom k ústavnej sťažnosti právneho zástupcu odporcu dospeje k inému záveru, sudkyňa bude rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky v celom rozsahu rešpektovať.

Úspešným účastníkom konania je odporca. Podľa § 142 ods. 1 OSP mu patrí plná náhrada trov konania. Náhradu trov konania mu súd priznal v súlade s § 151 ods. 1 OSP, vo výške účelne vynaložených nákladov, v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení zmien a doplnkov.

Súd priznal náhradu trov konania za nasledovné úkony právnej pomoci:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia 24.10.2003	61,41 €
2/ odpor proti platobnému rozkazu 24.10.2003	61,41 €
3/ vyjadrenie k stanovisku navrhovateľa 13.4.2004	61,41 €
4/ odvolanie proti uzneseniu 4.11.2010	61,41 €
5/ vyjadrenie 13.7.2011	61,41 €
6/ odvolanie proti rozsudku 30.8.2011	61,41 €
7/ doplnenie odvolania 14.10.2011	61,41 €
8/ vyjadrenie k zápisnici 1.6.2012	61,41 €
9/ vyjadrenie 4.6.2012	61,41 €
10/ odvolanie 19.7.2012	61,41 €
11/ vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky 17.12.2012	61,41 €
12/ vyjadrenie 17.7.2013	61,41 €
13/ zastúpenie pri pojednávaní 24.4.2014	61,41 €
14/ zastúpenie pri pojednávaní 25.9.2014	61,41 €

- paušálne náhrady r. 2003 (2 x 3,98 €)	7,96 €
- paušálne náhrady r. 2004 (1 x 4,51 €)	4,51 €
- paušálne náhrady r. 2010 (1 x 7,21 €)	7,21 €
- paušálne náhrady r. 2011 (3 x 7,41 €)	22,23 €
- paušálne náhrady r. 2012 (4 x 7,63 €)	30,52 €
- paušálne náhrady r. 2013 (1 x 7,81 €)	7,81 €
- paušálne náhrady r. 2014 (2 x 8,04 €)	16,08 €

- celkom bez DPH	956,06 €
- DPH 20%	191,21 €

Trovy právneho zastúpenia celkom 1 147,27 €

Pokiaľ právny zástupca odporcu vo vyúčtovaní zo dňa 25.9.2014 uviedol: „plus zaplatené súdne poplatky“, bez konkretizácie, matematického vyčíslenia, takýto spôsob nezodpovedá ustanoveniu § 151 ods. 1 druhá veta OSP: „Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. Právny zástupca odporcu uvedené trovy konania matematicky nevyčísliť, ani neuviedol, skutkovo, za ktoré úkony žiada náhradu titulom zaplateného súdneho poplatku. Ide o návrhové konanie, odporca, ktorý žiadal náhradu trov konania, mal

právo žiadať aj menej, ako mu patrí. Preto súd nepriznal odporcovi právo na náhradu titulom zaplatených súdnych poplatkov. Súd nie je povinný namiesto právneho zástupcu vyčíslovať trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.